26. pažymi, kad Turkija ir ES susiduria su panašiomis energijos tiekimo problemomis; pabrėžia projekto „Nabucco“ svarbą siekiant užtikrinti energijos tiekimo saugumą ES, todėl ragina Turkiją imtis iniciatyvos, kad nedelsiant būtų įgyvendintas tarpvyriausybinis susitarimas dėl projekto „Nabucco“; pabrėžia, jog būtina nustatyti bendrą išorinę energetikos strategiją ir pradėti energetikos skyriaus aptarimą, nes tai padėtų toliau stiprinti bendradarbiavimą energetikos srityje; ragina Turkiją ratifikuoti Energetikos chartijos sutarties prekybos nuostatų pakeitimą ir investuoti į savo itin didelį atsinaujinančiųjų energijos išteklių potencialą;

27. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl besikartojančių ir taikant Bendrojo susitarimo dėl prekybos paslaugomis (angl. GATS) 4-ąjį būdą atsirandančių su vizomis susijusių problemų labai ribojamas Turkijos verslininkų ir sunkvežimių vairuotojų įvažiavimas į ES; atkreipia dėmesį į atitinkamus Teisingumo Teismo nutarimus šiuo klausimu ir ragina Komisiją užtikrinti, kad valstybės narės laikytųsi šių nutarimų; ragina Komisiją ir Tarybą iš naujo išnagrinėti vizos procedūras siekiant panaikinti prekybos kliūtis;

28. apgailestauja dėl to, kad teisės aktai, pagal kuriuos, laikantis ES standartų ir atitinkamų Tarptautinės darbo organizacijos konvencijų, visapusiškai užtikrinamos profesinių sąjungų teisės, dar iki galo neparengti, visų pirma turint mintyje profesinių sąjungų organizacijos teises, kolektyvines derybas ir teisę streikuoti;

29. ragina Turkiją nediskriminuoti užsienio įmonių pasiūlymų teikėjams iš Turkijos suteikiant 15 % kainų lengvatą, kai vykdomi viešieji pirkimai; ragina Turkiją pasirašyti PPO sutartį dėl viešųjų pirkimų;

30. pabrėžia, kad dėl suklastotų prekių, įskaitant farmacijos ir kosmetikos prekes, kyla problemų ES ir Turkijos prekybos santykiams ir mažėja Turkijos kaip tiesioginių užsienio investicijų objekto patrauklumas; ragina Turkiją veiksmingai įgyvendinti naujus teisės aktus dėl intelektinės nuosavybės teisių siekiant skatinti prekybos santykius su ES; pabrėžia, kad kuriant intelektinės nuosavybės sistemą būtina užtikrinti geresnę tarptautinių intelektinės nuosavybės teisės reikalavimų ir vietos ekonominio vystymosi poreikių pusiausvyrą;

31. pažymi, kad MVĮ sudaro 99 % Turkijos įmonių ir suteikia 70 % įsidarbinimo galimybių Turkijoje; ragina Turkiją pagerinti MVĮ galimybes gauti lėšų; palankiai vertina devintąjį Turkijos plėtros planą, kuriame dėmesys skiriamas mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros, kuri labai svarbi siekiant padidinti MVĮ konkurencingumą, finansavimui;

32. džiaugiasi referendumo, surengto siekiant paremti konstitucinę reformą, rezultatais;

33. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Turkijos vyriausybei.

ES teisės aktai, pagal kuriuos siekiama išsaugoti biologinę įvairovę

P7_TA(2010)0325

2010 m. rugsėjo 21 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES teisės aktų, pagal kuriuos siekiama išsaugoti biologinę įvairovę, įgyvendinimo (2009/2108(INI))

(2012/C 50 E/03)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl biologinės įvairovės mažėjimo sustabdymo iki 2010 m. ir jos išsaugojimo ateityje. Ekosistemų funkcijų išsaugojimas žmonių gerovei (COM(2006)0216),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl EB biologinės įvairovės veiksmų plano įgyvendinimo laikotarpio vidurio vertinimo (COM(2008)0864),

2010 m. rugsėjo 21 d., antradienis

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl ES biologinės įvairovės srities tikslo ir vizijos po 2010 m. pasirinkčių (COM(2010)0004),

— atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą dėl buveinių tipų ir rūšių apsaugos būklės, kaip reikalaujama Buveinių direktyvos 17 straipsnyje (COM(2009)0358),

— atsižvelgdamas į 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyvą 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos ([1]) (Paukščių direktyva) ir į 2001 m. sausio 17 d. Europos Parlamento rezoliuciją ([2]) dėl 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ([3]) (Buveinių direktyva) įgyvendinimo,

— atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 25 d. Aplinkos tarybos išvadas dėl EB biologinės įvairovės veiksmų plano įgyvendinimo laikotarpio vidurio vertinimo ir dėl ES strategijos dėl invazinių svetimų rūšių kūrimo,

— atsižvelgdamas į 2010 m. sausio 26–27 d. Madride vykusį neoficialų Tarybos susitikimą, kuriame patvirtinti vadinamieji „Cibeles“ prioritetai, ir į 2010 m. kovo 15 d. Aplinkos tarybos išvadas dėl biologinės įvairovės po 2010 m. „ES ir pasaulio vizija ir tikslai bei tarptautinės prieigos ir dalijimosi našta tvarka“,

— atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 25–26 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas, ypač į 14 punktą,

— atsižvelgdamas į 2007 m. gegužės 22 d. rezoliuciją dėl biologinės įvairovės nykimo sustabdymo iki 2010 m. ([4]),

— atsižvelgdamas į 2001 m. Geteborge vykusį Europos Vadovų Tarybos susitikimą, kuriame susitarta dėl tvaraus vystymosi strategijos dalies, t. y. sustabdyti biologinės įvairovės nykimą iki 2010 m.,

— atsižvelgdamas į Ekosistemų ir biologinės įvairovės ekonomikos (angl. The economics of ecosystems and biodiversity – TEEB) tyrimą (http://www.teebweb.org),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl ES invazinių rūšių strategijos kūrimo (COM(2008)0789),

— atsižvelgdamas į ES mėlynąją knygą dėl integruotos jūrų politikos (COM(2007)0575 ir SEC(2007)1278) ir į tebevykstantį pasirengimą bendrosios žuvininkystės politikos reformai,

— atsižvelgdamas į priemones, kuriomis siekiama stiprinti gamtos išsaugojimą ir didinti biologinę įvairovę ir kurios yra dalis BŽŪP patikrinimo, ir į šiuo metu svarstomas BŽŪP reformos suteiktas galimybes,

— atsižvelgdamas į nepriklausomų ekspertų atliktame tyrime „Tarybos buveinių direktyvos įgyvendinimas nacionaliniu lygmeniu“ (PE 410.698, C teminis skyrius, 2009 m.) pateiktas išvadas dėl Buveinių direktyvos taikymo, ypač dėl projektų alternatyvų ir bendro poveikio vertinimo trūkumo, netinkamo teritorijų valdymo ir, kai spendžiama dėl kompensacinių priemonių, šių priemonių tikrinimo nebuvimo ir dėl to, kad jos dažnai taikomos pavėluotai, jei iš viso taikomos,

— atsižvelgdamas į tai, kad Jungtinės Tautos paskelbė 2010 m. biologinės įvairovės metais,

— atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 13–25 d. Dohoje (Kataras) vykusio 15-ojo Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijos (CITES) šalių konferencijos susitikimo (COP15) išvadą,

— atsižvelgdamas į būsimą penktąjį Konvencijos šalių konferencijos susitikimą, atstosiantį Kartachenos biosaugos protokolo šalių susitikimą (COP-MOP 5) ir JT biologinės įvairovės konvencijos (BĮK) šalių konferenciją (COP 10),

([1]) OL L 103, 1979 4 25, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/105/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 368).
([2]) OL C 262, 2001 9 18, p. 132.
([3]) OL L 206, 1992 7 22, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/105/EB.
([4]) OL C 102 E, 2008 4 24, p. 117.

— atsižvelgdamas į EAA ataskaitą Nr. 4/2009 „Pažanga, siekiant 2010 m. Europos biologinės įvairovės tikslo“, ypač į priedą „SEBI 2010 m. biologinės įvairovės rodiklis“,

— atsižvelgdamas į Komisijos rekomendacinį dokumentą Gairės dėl „Natura 2000“ tinklo steigimo jūrų aplinkoje. Buveinių ir Paukščių direktyvų taikymas (2007 m. gegužės mėn.),

— atsižvelgdamas į strategiją „ES 2020“,

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų trečiąją pasaulio biologinės įvairovės apžvalgą,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir į Žuvininkystės komiteto ir Peticijų komiteto nuomones (A7–0241/2010),

A. kadangi Europos Sąjungos teisės aktais turi būti daromas poveikis biologinei įvairovei, kaip jis daromas, pavyzdžiui, pagal Vandens pagrindų direktyvą (2000/60/EB) arba pagal Jūrų strategijos pagrindų direktyvą (2008/56/EB),

B. kadangi iš Komisijos komunikatų paaiškėjo, kad ES neįgyvendino savo 2010 m. biologinės įvairovės tikslo,

C. kadangi atlikus rūšių ir buveinių tipų, saugomų pagal Buveinių direktyvos nuostatas, būklės patikrinimą matyti, kad dauguma rūšių ir buveinių tipų apsaugos būklė nepatenkinama, kad išnykimo lygis sparčiai didėja (remiantis tam tikrais skaičiavimais biologinės įvairovės per pastaruosius 40 metų sumažėjo 30 proc.) ir kad nėra jokių pernelyg didelio biologinės įvairovės nykimo priežasčių mažėjimo požymių; kadangi dėl klimato kaitos, kurią lėmė žmonių veikla, ES svarbos buveinėms ir rūšims galbūt kyla pavojus; kadangi, mokslininkų vertinimu, esama daug į sąrašus neįtrauktų rūšių, dėl to neįmanoma nustatyti viso biologinės įvairovės nykimo masto,

D. kadangi keletas veiksnių sutrukdė ES pasiekti savo 2010 m. tikslą, pavyzdžiui, nesugebėjimas pripažinti ir spręsti su biologinės įvairovės nykimą skatinančiais veiksniais susijusių problemų, nevisiškas teisės aktų įgyvendinimas, bloga ir nebaigta integracija į sektorių politikos kryptis, nepakankamos mokslinės žinios ir duomenų spragos, politinės valios nebuvimas, nepakankamas finansavimas, papildomų veiksmingų priemonių, skirtų konkrečioms problemoms (pvz., invazinių svetimų rūšių problemoms) spręsti, stoka,

E. kadangi biologinė įvairovė, kuri yra natūralus pasaulio turtas, yra labai svarbi žmogaus gyvenimui žemėje ir visuomenės gerovei tiek tiesiogiai, tiek netiesiogiai per ekosistemų procesus; kadangi biologinė įvairovė atlieka pagrindinį vaidmenį kovojant su badu pasaulyje ir užtikrinant aprūpinimą maistu; kadangi biologinės įvairovės išsaugojimas ir tausus naudojimas yra būtina klimato kaitos mažinimo ir prisitaikymo prie jos sąlyga,

F. kadangi biologinė įvairovė yra nepakeičiamas žmonijos evoliucijos pagrindas, o dėl jos ir kartu gamtos paveldo nykimo atsiranda disbalansas ir daugėja didelių ekonominių ir gerovės nuostolių, prilygstančių išlaidoms dėl neveiklumo kovos su klimato kaita srityje,

G. kadangi Ekosistemų ir biologinės įvairovės ekonomikos tyrime (TEEB) taip pat patvirtinama, kad dėl nykstančios biologinės įvairovės daugėja didelių ekonominių ir gerovės nuostolių,

H. kadangi iš neseniai atlikto Eurobarometro tyrimo matyti, kad dauguma ES piliečių nėra susipažinę su biologinės įvairovės sąvoka ir biologinės įvairovės nykimo padariniais,

I. kadangi dėl rūšių nykimo gali nutrūkti kitų augalų ir gyvūnų rūšių, kurios labai svarbios maisto gamybos, prisitaikymo prie klimato sąlygų, atsparumo išorės veiksniams ir genetinės vertės išsaugojimo aspektais, išlikimui būtina mitybos grandinė,

2010 m. rugsėjo 21 d., antradienis

Bendrosios pastabos

1. yra labai susirūpinęs dėl labai spartaus žmogaus sukelto biologinės įvairovės nykimo, dėl kurio iki 2050 m. gamta bus smarkiai nuskurdinta ir negrįžtamai pažeista, jei tempas ir toliau bus toks pat kaip per pastaruosius dešimtmečius, ir pabrėžia, kad veikiančios ekosistemos – būtina mūsų gyvenimo sąlyga;

2. pabrėžia tai, kad biologinė įvairovė yra svarbiausias geros aplinkos būklės rodiklis;

3. suvokia, kad nesugebėjimas sustabdyti biologinės įvairovės nykimo nepriimtinas ne tik etiniu, bet ir ekologiniu bei ekonominiu požiūriu, nes dėl to ateities kartos negalės naudotis ekosistemų funkcijomis ir turtingos, natūralios biologinės įvairovės gerovės aspektais; dėl to ragina Komisiją ir valstybes nares pagerinti biologinės įvairovės valdymą ir laikytis atitinkamų reikalavimų tiek vidaus, tiek ir išorės santykių srityse;

4. be to, supranta, jog tam, kad būtų sėkmingai kovojama su trejopa krize, t. y. grėsme aprūpinimo maistu saugumui, biologinės įvairovės nykimu ir klimato kaita, reikia laikytis nuoseklaus požiūrio ir parengti būsimą ES biologinės įvairovės strategiją, kuri būtų visiškai suderinta su kovos su skurdu ir badu bei klimato kaitos mažinimo ir prisitaikymo prie jo strategijomis;

5. pripažįsta, kad NVO turi vaidinti svarbų vaidmenį biologinės įvairovės apsaugos srityje, t. y. kaip vietoje veikiantys subjektai dalyvauti sprendimų priėmimo procese bei didinti visuomenės informuotumą;

6. pabrėžia, kad šiuo metu atliekamuose tyrimuose, pvz., TEEB tyrime, nurodyta, kad dėl biologinės įvairovės nykimo šiuo metu gerovė mažėja apie 50 mlrd. EUR per metus (beveik 1 % BVP), o 2050 m. sumažės 14 trln. EUR, arba 7 % BVP per metus;

7. vis dėlto pritaria TEEB tyrimo išvadai, kad nustatant ekonominę biologinės įvairovės vertę susiduriama su metodologinio pobūdžio apribojimais ir tai neturėtų užgožti biologinės įvairovės apsaugos aspektų, susijusių su etikos ir kartų sritimis;

8. yra labai susirūpinęs, kad tarptautinės politinės darbotvarkės lygmeniu stokojama suvokimo, jog biologinės įvairovės nykimo sustabdymas – ypač skubus klausimas;

ES ir biologinė įvairovė

9. labai apgailestauja dėl to, kad nepasiektas ES tikslas sustabdyti biologinės įvairovės mažėjimą iki 2010 m., dėl kurio sutarta 2001 m. Geteborge vykusiame Europos Vadovų Tarybos susitikime, ir pritaria daugelio peticijų Europos Parlamentui autorių išreikštam susirūpinimui;

10. palankiai vertina Komisijos komunikatą dėl ES biologinės įvairovės srities tikslo ir vizijos po 2010 m. pasirinkčių;

11. be to, palankiai vertina 2010 m. kovo 15 d. Aplinkos tarybos išvadas dėl biologinės įvairovės, taip pat naująjį pagrindinį tikslą – iki 2020 m. sustabdyti biologinės įvairovės nykimą ir ekosistemų funkcijų silpimą Europos Sąjungoje ir kiek įmanoma jas atkurti, atsižvelgiant į tai, kad biologinė įvairovė natūraliai kinta, ir į 2010 m. kovo 25–26 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas, kuriomis patvirtinama, kad reikia skubiai pakeisti tebesitęsiančias biologinės įvairovės nykimo ir ekosistemų būklės blogėjimo tendencijas;

12. mano, kad sustabdyti biologinės įvairovės nykimą yra visiškai būtinas siekis, kurį reikia įgyvendinti iki 2020 m.;

13. atkreipia dėmesį į jau vykdomas vertingas iniciatyvas, kuriomis siekiama atkurti biologinę įvairovę ir ekosistemų funkcijas, ir mano, kad tokia atkūrimo veikla taip pat turi būti įtraukta į 2020 m. pagrindinį tikslą;

14. mano, kad tais atvejais, kai trūksta duomenų, reikėtų atlikti išsamų ekologinį, ekonominį ir socialinį poveikio vertinimą;

15. atsižvelgdamas į biologinės įvairovės ir ekosistemų funkcijų pasaulinį pobūdį ir jų itin svarbų vaidmenį siekiant bendrųjų tvarios plėtros, skurdo ir bado mažinimo bei sveikatos gerinimo ir žmonių gerovės didinimo tikslų, yra įsitikinęs, kad taikant būsimą ES strategiją taip pat turėtų būti skatinamos tarptautinės ES pastangos siekiant išvengti biologinės įvairovės nykimo, nes atliekant tyrimus, pvz., TEEB, surinkta pakankamai įrodymų, kad tai daryti yra ekonomiškai veiksminga ir perspektyvu, ir todėl ji turėtų labiau prisidėti prie Tūkstantmečio vystymosi tikslų įgyvendinimo iki 2015 m.;

16. be to, pabrėžia, kad, siekiant spręsti invazinių svetimų rūšių problemą, būtina bendra ES politika, kuri būtų biologinės įvairovės saugojimo ir gerinimo politikos dalis ir atkreipia dėmesį į ypač glaudų transporto koridorių ir svetimų rūšių įvežimo dideliu mastu ryšį;

Saugomų teritorijų tinklas „Natura 2000“

17. pripažįsta, kad siekiant ES biologinės įvairovės tikslo labai svarbu visiškai ir tinkamai įgyvendinti tinklą „Natura 2000“ reglamentuojančius teisės aktus, taip pat kovos su klimato kaita ir tvaraus vystymosi tikslus; atsižvelgdamas į tai, mano, jog siekiant įgyvendinti tinklo „Natura 2000“ tikslus itin svarbu, kad būsimas bendradarbiavimas su žemės naudotojais būtų iš esmės stiprinamas ir kad jis būtų geranoriškas; pabrėžia, kad „Natura 2000“ strategija jau apvainikuota nepaprasta sėkme;

18. ragina Komisiją ir valstybes nares visiškai įgyvendinti Buveinių direktyvos 6 straipsnį;

19. tebėra susirūpinęs dėl tinklą „Natura 2000“ reglamentuojančių teisės aktų visapusiško ir nuodugnaus įgyvendinimo, nepaisant teigiamų ir apčiuopiamų rezultatų, susijusių su kelių rūšių apsaugos būkle, kurių pasiekė kai kurios valstybės narės; ragina valstybes nares daugiau dėmesio skirti „Natura 2000“ programos įgyvendinimui;

20. palankiai vertina tai, kad „Natura 2000“ tinklas užima 18 proc. ES teritorijos (sausumos), taip pat ankstyvą pažangą, padarytą rengiant apsaugos priemones ar valdymo planus; yra sunerimęs dėl to, kad valstybėms narėms nepavyko laikytis direktyvose nustatytų terminų; ir todėl ragina valstybes nares imtis skubių veiksmų siekiant visiškai įgyvendinti Paukščių ir Buveinių direktyvas;

21. reiškia rūpestį dėl nepakankamos pažangos steigiant tinklą „Natura 2000“ jūrų aplinkoje ir prašo, kad Komisija ir valstybės narės pagreitintų reikiamas procedūras;

22. ragina Komisiją sukurti pavyzdinį saugomų jūrų teritorijų tinklą, kuris padėtų derinti siekį saugoti aplinką ir verstis tausia žvejyba; skatina Komisiją nuolat informuoti apie valstybių narių pažangą, pasiektą įgyvendinant Buveinių ir Paukščių direktyvas, ypač pritaikant tinklo „Natura 2000“ reikalavimus jūros aplinkai, kadangi šiuo metu jūrų teritorijos sudaro mažiau negu 10 proc. saugomų teritorijų, taip pat apie valstybių narių atskaitomybės ir stebėsenos įsipareigojimus;

23. pažymi, kad remiantis ES teisės aktais dėl biologinės įvairovės jūrų rūšims ir buveinėms užtikrinama mažesnė apsauga negu sausumos rūšims ir buveinėms, ir todėl ragina Komisiją įvertinti šių teisės aktų ir jų įgyvendinimo trūkumus bei vystyti saugomas jūrų teritorijas, kuriose būtų vykdomas griežtesnis ekosistemų dėsniais grindžiamas ūkinės veiklos, įskaitant žvejybą, valdymas;

24. taip pat pažymi, kad įvairios su ES regioninėmis jūromis susijusios konvencijos, pvz., Šiaurės Rytų Atlanto jūrinės aplinkos apsaugos konvencija (OSPAR), Baltijos jūros baseino jūros aplinkos apsaugos konvencija (HELCOM) ir Barselonos konvencija, sudaro svarbų jūrų ekosistemų apsaugos pagrindą;

25. mano, kad valstybėms narėms turėtų būti leista imtis jūrų biologinės įvairovės apsaugos iniciatyvų, kurios aprėptų daugiau nei ES teisės aktuose nustatytus veiksmus;

2010 m. rugsėjo 21 d., antradienis

26. primena, kad siekiant sukurti vientisą „Natura 2000“ tinklą būtina išlaikyti tas kraštovaizdžio ypatybes, kurios yra svarbiausios laukinei florai ir faunai; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviai bendradarbiauti saugant ir plėtojant saugomų sausumos ar jūrų teritorijų, taip pat ir didelės gamtinės vertės žemės ūkio naudmenų tarpusavio ryšį;

27. pritaria Europos aplinkos agentūros išvadoms, kuriose teigiama, kad rūšių ir buveinių, saugomų pagal ES Buveinių direktyvą, išsaugojimo būklė kelia susirūpinimą ir kad neturėtų būti susitelkiama į biologinės įvairovės salelių išsaugojimą, kai gamta nyksta visur kitur, nes jose atsispindi Europos piliečių požiūris, labai dažnai išreiškiamas jų peticijose Europos Parlamentui;

28. primena Komisijai ir valstybėms narėms, kad pagal Jūrų strategijos direktyvą nenumatyta riboti naudojimosi tinklui „Natura 2000“ priklausančiomis saugomomis jūrų teritorijomis, ir todėl ragina valstybes nares ir Komisiją atsižvelgti į visas saugomas jūrų teritorijas, įskaitant tas, kurios įtrauktos į regionines jūrų konvencijas, ir kurti jų savitarpio saitus, siekiant sukurti nuoseklų ir visapusišką tinklą;

29. atkreipia dėmesį į tam tikrą neišvengiamą ES aplinkosaugos teisės aktų subsidiarumo lygį, tačiau yra susirūpinęs, kad šiuo lankstumu įgyvendindamos teisės aktus gali piktnaudžiauti valstybės narės; apgailestauja dėl ryškių skirtumų valstybėse narėse, susijusių su, pavyzdžiui, išoriniu tinklo „Natura 2000“ teritorijų poveikiu, bendrosiomis išimtimis, taikomomis tam tikrai veiklai, arba atsargumo principo taikymu; reikalauja, kad, nustačius tokius akivaizdžius skirtumus, taip pat būtų tiriama, ar minėtosios valstybės narės netaiko priemonių, kurios sukelia sunkumų siekiant veiksmingai įgyvendinti su biologine įvairove susijusius tikslus;

30. atsižvelgdamas į šiuos valstybių narių skirtumus, ragina, kad prireikus Komisija daugiau išaiškintų direktyvas ar gaires; tokie išaiškinimai arba gairės geriausiai grindžiamos ir (arba) išaiškinamos pasitelkiant gerąją patirtį;

31. pabrėžia tai, kad, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo sprendimą, svarbu įgyvendinti atsargumo principą gamtos atžvilgiu, susijusį su biologine įvairove;

32. ragina valstybes nares užtikrinti, kad su biologinės įvairovės sritimi susiję poveikio aplinkai vertinimas ir strateginis aplinkos vertinimas būtų pakankamai kokybiški, siekiant užtikrinti tinkamą „Natura 2000“ teisės aktų įgyvendinimą;

33. ragina stiprinti Poveikio aplinkai vertinimo direktyvą ir griežčiau išaiškinti jos tikslus siekiant išvengti grynojo bendros vertės nuostolio ir, kai įmanoma, gauti su biologine įvairove susijusios naudos; taip pat ragina nustatyti konkrečius reikalavimus, susijusius su šiuo metu atliekama projektų poveikio biologinei įvairovei ir poveikio mažinimo priemonių veiksmingumo stebėsena, kartu apibrėžiant atitinkamas nuostatas dėl galimybės gauti šios informacijos ir dėl reikalavimų vykdymo;

34. mano, kad geresnis tarpvalstybinis bendradarbiavimas gali duoti daug naudos siekiant „Natura 2000“ tikslų;

35. be to, reiškia rūpestį dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo trūkumo, dėl kurio tos pačios sritys gali būti vertinamos skirtingai, ir šiuo požiūriu pabrėžia, kad naudinga taikyti esamas priemones, pavyzdžiui, Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG) teisinę priemonę;

36. primygtinai ragina Komisiją taikant būsimą biologinės įvairovės strategiją ir atsižvelgiant į tinklą „Natura 2000“ skirti daugiau dėmesio ekosistemų funkcijoms ir tuo pačiu metu remti ir stiprinti pastangas, skirtas gerai rūšių ir jų buveinių apsaugos būklei pasiekti;

Integracija į kitas politikos sritis

37. yra įsitikinęs, kad saugomų teritorijų sausumoje ir jūrose tinklas „Natura 2000“ nėra vienintelė ES priemonė, skirta biologinei įvairovei išsaugoti, ir kad siekiant užtikrinti ES biologinės įvairovės politikos sėkmę reikia vadovautis labiau kompleksiniu požiūriu;

38. todėl ragina Komisiją užtikrinti tolesnę biologinės įvairovės integraciją į kitas ES politikos sritis, pavyzdžiui, žemės ūkio, miškininkystės, žuvininkystės, regioninės politikos ir sanglaudos, energetikos, pramonės, transporto turizmo, vystomojo bendradarbiavimo, mokslinių tyrimų ir naujovių, kad jos stiprintų viena kitą, ir didinti Europos Sąjungos sektorių ir biudžeto politikos suderinamumą; pabrėžia, kad ypač bendroji žemės ūkio politika, regioninė politika, taip pat bendroji žuvininkystės politika teikia labai daug galimybių nuveikti daugiau biologinės įvairovės srityje;

39. pabrėžia vandens ir biologinės įvairovės valdymo ryšį, nes tai svarbiausia gyvybės išsaugojimo ir tvaraus vystymosi priemonė;

40. mano, kad ūkininkams tenka svarbus vaidmuo siekiant ES biologinės įvairovės tikslo; nurodo, kad 1992 m. buvo duotas pradinis postūmis biologinės įvairovės apsaugos integravimui į bendrąją žemės ūkio politiką (BŽŪP) ir kad vėliau, 2003 m. reformos metu, buvo pradėtos taikyti kompleksinio paramos susiejimo, bendrųjų išmokų ūkiui (atsietų) ir kaimo plėtros priemonės, kurios naudingos biologinei įvairovei;

41. vis dėlto reiškia susirūpinimą dėl ES ūkininkų gebėjimo toliau gaminti aukštos kokybės maisto produktus ir išlikti konkurencingiems; mano, kad vykdant BŽŪP reformą turėtų būti tinkamai atlyginta ES ūkininkams už jų pastangas siekiant ES biologinės įvairovės tikslo;

42. pažymi, kad žemės ir miškų ūkio veikla Europoje iš esmės prisidėjo prie šiuo metu saugotinos rūšių ir biotopų įvairovės bei daugialypio kultūrinio kraštovaizdžio; todėl pabrėžia, kad tik žemės ir miškų ūkio veikla gali padėti ilgam išlaikyti ES kultūrinį kraštovaizdį ir išsaugoti rūšių įvairovę;

43. palankiai vertina kai kurių valstybių narių bandymus integruoti aplinkos apsaugos klausimus į bendrą žemės ūkio politiką (BŽŪP), pavyzdžiui, agrarinės aplinkosaugos priemonių ir gerų žemės ūkio ir aplinkos sąlygų nustatymą; ragina Komisiją pasinaudoti BŽŪP reforma kaip galimybe toliau stiprinti šią kryptį ir siekti visiškai tvaraus ūkininkavimo ES, kai nauda gamtai yra pagrindinis principas, pavyzdžiui, nustatant atlyginimą už ekologines paslaugas ar teikiant aiškiai apibrėžtas viešąsias gėrybes, taip pat skatinant tvarų ūkininkavimą ekologiškai pažeidžiamose teritorijose, pavyzdžiui, tinklo „Natura 2000“ teritorijose siekiant užtikrinti, kad ateityje būtų finansuojami tvaraus ūkininkavimo būdai, kad būtų tinkamai atlyginta už sukauptą gerąją patirtį ir skatinama ją toliau kaupti ir kad ūkininkams nebūtų sudaromos nepalankios finansinės ar kitokios sąlygos, tačiau pabrėžia, kad turi būti sukurtos prielaidos tam, kad ūkiai ir ateityje galėtų prisidėti prie rūšių įvairovės;

44. ragina Komisiją labiau atsižvelgti į tai, ar laikomasi visų Europos Sąjungos reglamentų ir direktyvų, kurių pagrindinis tikslas – biologinės įvairovės išsaugojimas;

45. pažymi, kad Europos Sąjunga, vykdydama ES žemės ūkio politiką ir sukurdama kompleksinio paramos susiejimo sistemą, nustatė taisykles, kuriomis siekiama išsaugoti rūšių įvairovę, tačiau apgailestauja, kad daugeliu atvejų nėra visoje ES vienos šių taisyklių laikymosi ir kontrolės sistemos;

46. supranta, kad žemės naudojimo politika – dar vienas svarbus gamtos apsaugos aspektas, todėl ragina Komisiją ir valstybes nares toliau gerinti biologinės įvairovės kriterijų integraciją į sprendimų priėmimo procesą vietos ir regionų lygmeniu klausimais, susijusiais su žemės naudojimu ir teritorijų politika, įskaitant regioninę ir sanglaudos politiką;

47. pabrėžia, kad žemės dirbimas ir biologinės įvairovės išsaugojimas nėra priešingi dalykai ir kad integruotas žemės dirbimas padeda sukurti buveines rūšių įvairovei;

48. pabrėžia, kaip svarbu sustabdyti ir pakreipti priešinga linkme auginamų daržovių rūšių ir veislių įvairovės mažėjimą, dėl kurio nyksta genetinis pagrindas, nuo kurio priklauso žmonių ir gyvūnų mityba; pabrėžia, kaip svarbu skatinti tradicinių tam tikriems regionams būdingų veislių žemės ūkio kultūrų vartojimą;

2010 m. rugsėjo 21 d., antradienis

49. atsižvelgdamas į žemės ūkio ir gyvulininkystės genetinės įvairovės ekonominę, socialinę ir ekologinę vertę, ragina Komisiją nustatyti konkrečius prioritetinius tikslus, skirtus sustabdyti genetinės įvairovės nykimą ir vietinių rūšių praradimą; taip pat ragina apibrėžti sąvokas „vietinė“ („nevietinė“) rūšis ir nustatyti jų apsaugos priemones;

50. mano, kad ūkininkams, teikiantiems papildomas ekosistemos paslaugas, skirtas biologinei įvairovei išsaugoti, pagal BŽŪP turi būti mokamos papildomos Europos Sąjungos finansuojamos tiesioginės išmokos už plotus; dar kartą prašo taikyti kompleksinį paramos susiejimą vadinamųjų premijų pagrindu, kai ūkininkams skiriami premijiniai taškai už veiklą, kuria skatinama biologinė įvairovė ir kuri įgyvendinama kartu su įsipareigojimais pagal tinkamą agrarinės aplinkosaugos kompleksinį paramos susiejimą;

51. pažymi, kad su aplinkosauga susijusių teisės aktų leidybos srityje pasiekta didelė pažanga, pvz., įdiegta Integruotoji kenkėjų kontrolė ir išleisti nauji su pesticidais susiję teisės aktai, pagal kuriuos galima užtikrinti ypatingą augalų apsaugą – tikslingai veikiant kenksmingus ir apsaugant naudingus organizmus;

52. palankiai vertina šiuo metu rengiamą bendrosios žuvininkystės politikos reformą ir ragina Komisiją integruoti biologinės įvairovės kriterijus į būsimus teisės aktų pasiūlymus; be to, primygtinai reikalauja, kad pagal Komisijos komunikatą dėl darnios akvakultūros ateities kūrimo (COM(2009)0162) ir atsižvelgiant į Europos Parlamento poziciją, išdėstytą 2010 m. liepos 17 d. rezoliucijoje, būtų kuriami tvarios akvakultūros modeliai kaip galima alternatyva žvejybai;

53. pažymi, kad pagrindinės priemonės su jūrų aplinka susijusiems biologinės įvairovės tikslams siekti aprėpia ne tik Buveinių ir Paukščių direktyvas, bet ir Vandens pagrindų direktyvą (pakrančių vandenys) bei Jūrų strategijos pagrindų direktyvą (visi jūrų laivybos vandenys);

54. mano, kad pagrindinis bendrosios žuvininkystės politikos (BŽP) tikslas turėtų būti išmetamų žuvų kiekio mažinimas, ir ragina Komisiją nustatyti, kodėl jos išmetamos, bei parengti konkrečius su kiekviena žuvininkystės sritimi susijusius sprendimus, ypač nustatyti įvairių rūšių žuvų ar biomasės kvotas, atrinkti žvejybos įrankius, pvz., nustatyti, kad paprastai turi būti žvejojama tinklais kvadratinėmis kilpomis, ir vykdyti teritorinį išteklių valdymą;

55. mano, kad regioninės žuvininkystės valdymo organizacijos atsakingos už žuvininkystės valdymą ir užtikrina, kad atviroje jūroje būtų atsakingai žvejojama; taigi mano, kad svarbu šioms organizacijoms suteikti daugiau įgaliojimų, ypač atsižvelgiant į vykdomą kontrolę ir atgrasomąsias sankcijas, ir kad, visų pirma, regioninės žuvininkystės valdymo organizacijos turėtų valdyti tam tikrų komerciniu požiūriu svarbių rūšių jūrų gyvūnijos išteklius ir reikalauti naudoti sugautų žuvų kiekio sertifikatus;

56. pabrėžia, kad būtina imtis tolesnių veiksmų integruoto pakrančių zonų valdymo ir jūrų teritorijų planavimo srityse, kadangi tai galėtų būti svarbūs dalyvaujamojo ekosistemų metodo, kurį taikant užtikrinama jūrų ir pakrančių išteklių apsauga ir tvarus valdymas bei paisoma gamtos procesų ir ekosistemų pajėgumų, elementai;

57. atsižvelgdamas į smarkų vandens biologinės įvairovės nykimą ir gėlo vandens ekosistemų būklės blogėjimą, pabrėžia, kad svarbu užtikrinti visapusišką Vandens pagrindų direktyvos įgyvendinimą; taip pat pabrėžia, kad biologinės įvairovės mažėjimo problemas reikia spręsti pasitelkiant ir upių baseinų valdymo planus;

58. ragina valstybes nares rengti miškininkystės politiką taip, kad būtų visiškai atsižvelgta į biologinės įvairovės išsaugojimui, taip pat dirvožemio išsaugojimui ir formavimui svarbų miškų vaidmenį, anglies dioksido sekvestracijos ir oro valymo savybes ir piliečių poilsio poreikį miškuose;

59. palankiai vertina Komisijos komunikatą dėl miškų naikinimo ir alinimo problemų sprendimo siekiant sustabdyti klimato kaitą ir biologinės įvairovės nykimą (COM(2008)0645), kuriame reikalaujama vėliausiai iki 2030 m. užkirsti kelią visuotiniam miškų ploto mažėjimui;

60. atkreipia dėmesį į tai, kad žemės ūkiui skirtų degalų paklausa išaugo ir dėl to didėja spaudimas jų gamybai ir kyla pavojus biologinei įvairovei, ypač besivystančiose šalyse, dėl buveinių ir ekologinių sistemų, pvz., *inter alia*, drėgnosios zonos ir miškai, nykimo ir pasikeitimo;

61. pabrėžia, kad reikia didinti pagal Aštuntąją bendrąją programą aplinkos ir biologinės įvairovės moksliniams tyrimams skiriamą biudžetą, kuris būtų proporcingas didžiuliams poreikiams ir uždaviniams sprendžiant biologinės įvairovės nykimo ir klimato kaitos problemą;

62. pažymi, kad 2009 m. spalio 21 Tarybos išvadų 8 dalyje Komisija raginama skubiai pagal sektorius atlikti subsidijų, turinčių neigiamą poveikį aplinkai, peržiūrą; ragina Komisiją iš karto imtis veiksmų pagal šias išvadas, siekiant išvengti subsidijų politikos sritims, kurios daro neigiamą poveikį Europos biologinei įvairovei;

63. ragina Komisiją ir valstybes nares naudoti Septintosios aplinkosaugos veiksmų programos kūrimo parengiamąjį etapą diskusijoms ir konkretiems ES biologinės įvairovės veiksmams plėsti ir skatinti;

Biologinė įvairovė ir klimato kaita

64. pabrėžia didelę biologinės įvairovės ir atsparių ekosistemų svarbą švelninant klimato kaitą ir prie jos prisitaikant, atsižvelgiant į tai, kad šiuo metu sausumos ir jūrų ekosistemos sugeria apie pusę antropogeninės kilmės CO_2 išmetamųjų teršalų;

65. palankiai vertina vis didesnę paramą klimato kaitos poveikiui sumažinti skirtoms priemonėms, kurios taip pat gali būti naudingos biologinei įvairovei, tačiau jos neturėtų daryti neigiamos įtakos biologinės įvairovės finansavimui;

66. ragina Komisiją užtikrinti, kad klimato kaitos poveikio švelninimo ir prisitaikymo prie jos priemonės neturėtų neigiamo poveikio jūrų ir sausumos biologinei įvairovei;

67. pabrėžia tai, kad dirvožemis vaidina gyvybiškai svarbų vaidmenį siekiant ES biologinės įvairovės tikslo; pripažįsta, kad dirvožemio būklės blogėjimas visų pirma susijęs su vietos ir regionų lygmens priežastimis bei pasekmėmis ir kad dėl to turėtų būti laikomasi subsidiarumo principo; ragina valstybes nares laikytis savo įsipareigojimų dėl dirvožemio kokybės užtikrinimo ir tausoti dirvožemį bei ragina prisiimti atsakomybę tas valstybes nares, kurios dar nėra priėmusios dirvožemio apsaugos teisės aktų;

Ekonominė biologinės įvairovės vertė

68. pabrėžia, kad ekonominiu ir socialiniu požiūriais žuvininkystė itin svarbi pakrančių, o aplinkos apsaugos požiūriu – jūrų ekosistemų vystymuisi; mano, kad remiantis tuo, kas nustatyta pagal BŽP, valstybėms narėms turėtų būti ne trukdoma, o padedama laikytis teisės aktų dėl biologinės įvairovės nuostatų, ypač kai pastarosios susijusios su siekiu parengti adekvačias tinklui „Nature 2000“ priklausančių jūrų teritorijų apsaugos priemones;

69. pripažįsta didelį užimtumo potencialą, susijusį su tvarios ekonomikos bei aplinką tausojančios infrastruktūros kūrimu, dėl kurių pobūdžio būtų galima kurti darbo vietų vietos darbuotojams (darbo vietų, kurių negalima perkelti į trečiąsias šalis), taip labai padedant įgyvendinti strategiją „ES 2020“;

70. be to, yra giliai įsitikinęs, kad išteklių naudojimo efektyvumas, tvari ekonomikos plėtra ir gamtos apsauga gali ir turėtų būti suderintos; atkreipia ypatingą dėmesį į ekologinį ir kaimo turizmą, kai poilsio ir apsaugos sritys viena kitą sustiprina;

71. pabrėžia, kad įgyvendinant strategiją „Europa 2020“ biologinę įvairovę svarbu išsaugoti ne tik todėl, kad ji gali padėti kurti darbo vietas, bet ir todėl, kad ji padeda veiksmingai ir tvariai naudoti išteklius; pripažįsta, kad didėjančios medžiagų gamybos, prekybos ir vartojimo apimtys – svarbios biologinės įvairovės nykimo varomosios jėgos, todėl ragina Komisiją ir valstybes nares patvirtinti priemones, skirtas išteklių naudojimo efektyvumo bei tvaraus vartojimo ir gamybos (TVG) politikai skatinti ir plėtoti;

2010 m. rugsėjo 21 d., antradienis

Finansavimas

72. atkreipia dėmesį į Komisijos 2004 m. skaičiavimus, kad metinės „Natura 2000“ tinklo valdymo sąnaudos turėtų siekti 6,1 mlrd. EUR; vis dėlto pažymi, kad pagal TEEB ataskaitą investicijų, skirtų biologinės įvairovės išsaugojimui, grąža yra daugiau kaip šimtą kartų didesnė;

73. tačiau apgailestauja dėl to, kad Europos Komisija nesuteikia savo papildomų finansavimo šaltinių tinklo „Natura 2000“ direktyvoms įgyvendinti ir kad nėra aiškaus per metus išleidžiamų faktinių sumų, skirtų biologinei įvairovei išsaugoti Europos Sąjungoje, skirstymo, ir primygtinai reikalauja, kad valstybės narės ir Komisija bendradarbiautų, siekdamos pateikti aiškesnį vaizdą;

74. mano, kad Bendrija turėtų prisiimti didesnę atsakomybę už gamtinių vertybių išsaugojimą tinkle „Natura 2000“, visų pirma finansavimo lygmeniu;

75. palankiai vertina tai, kad skiriama daugiau išlaidų programai LIFE+ (8 proc. daugiau 2011 m. biudžeto projekte), tačiau pabrėžia, kad ši priemonė tebesudaro tik labai nedidelę ES biudžeto dalį (0,2 proc.); be to, pažymi, kad ES finansuojamos išsaugojimo priemonės nutraukus Bendrijos finansavimą ne visuomet tęsiamos; ragina Komisiją labiau atsižvelgti į įvairius tinkamus veiksnius, kad projektai būtų tvarūs, ir sistemingai stebėti projektus atlikus galutinį mokėjimą;

76. žino, kad galima skirti papildomų lėšų biologinei įvairovei išsaugoti pasitelkus kitas priemones, pavyzdžiui, struktūrinius fondus ir Kaimo plėtros fondą, tačiau apgailestauja, kad daugelis valstybių narių šia galimybe mažai pasinaudoja; primena, kad šiuo metu daugiausia lėšų biologinės įvairovės priemonėms finansuoti skiriama iš EŽŪFKP;

77. neužbėgdamas už akių būsimoms diskusijoms ir sprendimams dėl naujos daugiametės finansinės programos (nuo 2014 m.) ir dabartinio biudžeto (2007–2013 m.) vidurio laikotarpio peržiūros, tikisi, kad biudžeto apribojimai labiau nei bet kada padės sukurti didelę pridėtinę vertę ir veiksmingiau naudoti Europos lėšas, įskaitant biologinei įvairovei skirtas išlaidas;

78. dėl to pabrėžia, kad būtina geriau susipažinti su išlaidų, skirtų biologinės įvairovės sričiai, naudojimo veiksmingumu, ir ragina Komisiją pateikti su veiksmingumo ir pridėtinės vertės didinimu susijusių gerosios patirties pavyzdžių;

79. palankiai vertina Tarptautinės gamtos apsaugos sąjungos rekomendaciją, kad 0,3 proc. BVP būtų skiriama nacionalinėms biologinės įvairovės išsaugojimo priemonėms;

80. su susirūpinimu pažymi, kad įvairiose valstybėse narėse pagal LIFE+ programą finansuojamų projektų per metus skaičius nepasiekia skiriamų dotacijų lygio; skatina Komisiją įvertinti šio nepakankamumo priežastis ir pasiūlyti, jei to reikėtų, programos taisyklių pakeitimus, visų pirma atsižvelgiant į bendro finansavimo sumas;

81. yra įsitikinęs, kad norint pasiekti ES pagrindinį tikslą vien viešųjų išlaidų nepakaks, ir pabrėžia, kad prisiimant įmonių socialinę atsakomybę taip pat svarbu atsižvelgti į biologinę įvairovę; ragina Komisiją apsvarstyti priemones, skirtas įgyvendinti politikos kryptims, skatinančioms biologinės įvairovės išsaugojimui tinkamas investicijas ir varžančioms neigiamą poveikį jai darančias investicijas (tiek viešajame, tiek privačiame sektoriuose); šiuo požiūriu pritaria tam, kad Komisija įsteigė verslo ir biologinės įvairovės platformą, siekdama į biologinės įvairovės darbotvarkę įtraukti ir privatų sektorių;

82. rekomenduoja nustatyti lankstesnes šio su biologine įvairove susijusių projektų finansavimo skyrimo taisykles, kad visi veiklos vykdytojai būtų paskatinti jo siekti;

83. pabrėžia, kad išorės išlaidas, riziką ir poveikį, pavyzdžiui, kultūrinio kraštovaizdžio išsaugojimą, žalą biologinei įvairovei ar išlaidas, patirtas siekiant apsaugoti biologinę įvairovę, reikia įtraukti į galutinę rinkai pateiktų produktų kainą; nurodo, kad tai susiję su ilgalaikiais pačių bendrovių interesais, jei jos nori išsaugoti prieigą prie gamtos išteklių; ragina Europos Komisiją kuo skubiau ir bet kuriuo atveju dar 2010 metais paskelbti minėtąjį komunikatą dėl būsimo „Natura 2000“ finansavimo, kad šis aspektas galėtų būti nagrinėjamas kartu su naująja biologinės įvairovės strategija iki 2020 m.;

Duomenų ir žinių bazė

84. pabrėžia integruotos aplinkos apskaitos svarbą analizuojant aplinkos ir ekonomikos ryšį Europos, nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis tam, kad būtų įvertintas gamybos ir vartojimo modelių poveikis gamtos ištekliams, ir ragina valstybes nares nuolat teikti Eurostatui ir Europos aplinkos agentūrai reikalingus duomenis;

85. pabrėžia, kad moksliniai tyrimai ir taikomoji veikla labai svarbūs siekiant užpildyti esamas žinių spragas ir užtikrinti periodišką biologinės įvairovės vystymosi stebėjimą, o taip pat kuriant politikos priemones, kuriomis siekiama sustabdyti biologinės įvairovės nykimą;

86. palankiai vertina Komisijos ataskaitą dėl ES buveinių ir rūšių, saugotų 2001–2006 m. laikotarpiu, apsaugos būklės įvertinimo, taip pat valstybių narių pažangą, padarytą įgyvendinant tinklą „Natura 2000“ reglamentuojančius teisės aktus, tačiau apgailestauja, kad vis dar yra labai daug nežinomų dalykų; ragina valstybes nares pagerinti savo ataskaitų rengimą; be to, ragina EAA ir Komisiją užtikrinti didesnį būsimose ataskaitose teiktinų duomenų patikimumą ir palyginamumą;

87. pabrėžia, kad reikia kurti aiškų pradinį scenarijų, kuriuo remdamasi Komisija turėtų įvertinti pažangą, pasiektą įgyvendinant tikslus ar jų dalis; šiuo atžvilgiu pritaria Europos aplinkos agentūros darbui rengiant Biologinės įvairovės informacinę sistemą (BISE) ir biologinės įvairovės pradinį scenarijų, nes tai bus naudingos biologinės įvairovės politikos, visų pirma Komisijos rengiamo strateginio plano, tobulinimo ir suderinimo priemonės; pabrėžia, kad turėtų būti naudojami esami duomenys, o ne reikalaujama, kad būtų renkami nauji duomenys;

88. atsižvelgdamas į tai, kad šiuo metu plačioji visuomenė nepakankamai žino apie biologinės įvairovės svarbą, palankiai vertina Komisijos pradėtą informacijos kampaniją ir ragina valstybes nares dėti daug daugiau pastangų informuojant visuomenę bei keičiantis geriausia patirtimi;

Tarptautiniai aspektai

89. reiškia rūpestį dėl to, kad nepavyko įgyvendinti ir net priartėti prie pasaulinio tikslo sumažinti biologinės įvairovės nykimo tempą iki 2010 m., kuris buvo nustatytas 2002 m. Pasaulio aukščiausiojo lygio susitikime darnaus vystymosi klausimais, ir dėl nuolatinio biologinės įvairovės nykimo bei ekosistemų būklės blogėjimo pasekmių siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT) ir tikslo iki 2015 m. sumažinti skurdą ir badą bei pagerinti sveikatą ir žmonių gerovę ir ragina Komisiją ir valstybes nares remti biologinės įvairovės aspekto įtraukimą į įvairius pasaulinio masto procesus, pvz., Tūkstantmečio vystymosi tikslų įgyvendinimą;

90. palankiai vertina 2010 m. spalio mėn. Nagojoje vyksiančią Biologinės įvairovės konvencijos šalių konferenciją ir ragina ES siųsti didelę, gerai pasirengusią ir tinkamai sudarytą delegaciją į ją; pabrėžia, kad ES būtina iš anksto apibrėžti tvirtą ir nuoseklią poziciją; vis dėlto yra susirūpinęs dėl to, kad konferencijoje dalyvaus tik aplinkos apsaugos ministrai, nors pažangos įgyvendinant pasaulio biologinės įvairovės darbotvarkę užtikrinimui reikalingas su įvairiais sektoriais susijęs požiūris;

91. ragina Komisiją remti tarpvyriausybinės biologinės įvairovės ir ekosistemų funkcijų mokslo politikos kryptims skirtos platformos kūrimą pagal Jungtinių Tautų aplinkos apsaugos programą ir padėti sukurti šią platformą;

92. remia idėją, aptartą 2008 m. liepos mėn. Tarybos susitikime pirmininkaujant Prancūzijai, steigti į „Natura 2000“ panašius tinklus ES užjūrio šalyse ir teritorijose bei atokiausiuose regionuose, kurių biologinė įvairovė viena turtingiausių planetoje, ir pabrėžia, kad reikia remti šią plėtrą įgyvendinant ES politikos priemones, pvz., vystymosi politiką;

93. pažymi, kad dėl miškų naikinimo į atmosferą patenka daugiau CO_2, nei jo išmeta visas transporto sektorius, ir kad miškų išsaugojimas yra vienas pagrindinių pasaulio biologinės įvairovės ir ekosistemų funkcijų išsaugojimo elementų;

2010 m. rugsėjo 21 d., antradienis

94. ragina Komisiją ir valstybes nares veiksmingai integruoti aplinkos tvarumo principą į santykius su trečiosiomis šalimis, taip pat gerbti socialines teises ir užtikrinti vietinių bendruomenių ir vietos gyventojų apsaugą ir dalyvavimą sprendimų priėmimo procese, ypač sprendžiant dirvos naudojimo ir miškų apsaugos klausimus ir tęsti „žaliąją diplomatiją“; ragina valstybes nares ir Europos Komisiją užtikrinti, kad „12 punktų ES veiksmų plane Tūkstantmečio vystymosi tikslams remti“ būtų pripažinta būtinybė įtraukti aplinkos tvarumo klausimus į visą jos vystomąjį bendradarbiavimą bei išorės veiksmus ir kad būtų numatytos tikslinės finansinės priemonės biologinei įvairovei ir ekosistemų funkcijoms remti;

95. pabrėžia, kad siekiant skatinti pripažinti biologinės įvairovės (ekonominę) vertę reikalingos novatoriškos finansų sistemos; ragina valstybes nares ir Komisiją dalyvauti pasaulinio masto diskusijose dėl poreikio kurti novatoriškas sistemas, skirtas mokėjimams už ekosistemų funkcijas, ir dėl galimų tokių sistemų kūrimo būdų;

96. primygtinai reikalauja, kad tarptautiniuose prekybos susitarimuose produktų, kuriais prekiaujama, tvarumas būtų esminis dalykas; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad į visus būsimus PPO susitarimus reikia įtraukti su prekyba nesusijusius klausimus, tarp jų ir tuos, kurie susiję su gamybos metodais ir su biologinės įvairovės apsauga;

97. labai apgailestauja dėl nusivylimą keliančių išvadų, padarytų CITES šalių konferencijoje, kurioje nebuvo įgyvendinti pagrindiniai ES įgaliojimai, pavyzdžiui, jūrų rūšių, susijusių su dideliais komerciniais interesais, apsauga;

98. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares pagreitinti savo vidaus sprendimų priėmimo procedūrą ir padaryti ją veiksmingesnę, palaikant santykius su trečiosiomis šalimis skirti daugiau išteklių ir laiko diplomatinėms pastangoms ir didinti susitarimų galią bei bendrą poveikį; atsižvelgiant į tai, kad tarša daro tiesioginį ar netiesioginį poveikį daugeliui tinklo „Natura 2000“ saugomų teritorijų, ir į tai, kad žala gamtai daroma ir dėl veiklos už Europos ribų, reikėtų pabrėžti, jog būtina Europos aplinkos standartus įtraukti į partnerystės susitarimus su kaimyninėmis šalimis;

*

* *

99. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Komisijos komunikatas „Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencija“

P7_TA(2010)0326

2010 m. rugsėjo 21 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos komunikato „Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencija“ (2009/2151(INI))

(2012/C 50 E/04)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 2009 m. vasario 23 d. Komisijos komunikatą „Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencija“ ([1]), atitinkamą jo poveikio įvertinimą ([2]) ir į Komisijos 2007 m. gruodžio 14 d. darbo dokumentą dėl Europos greitojo išankstinio perspėjimo sistemos sustiprinimo ([3]);

([1]) COM(2009)0082.
([2]) SEC(2009)0202.
([3]) SEC(2007)1721.